

Не дам ворогу диктувати свої умови: історія молодого лікаря тернопільської бригади

- 24 квітня 2023 р.

Богдану 26 років, він лікар медичного пункту батальйону бригади. В перші дні повномасштабного вторгнення пішов у територіальний центр та соціальної підтримки. З того часу виконує завдання в складі батальйону бригади територіальної оборони.

Історію молодого лікаря розповіли в 105 окремій бригаді територіальної оборони ЗСУ.

Богдан закінчив військову кафедру в Тернопільському національному медичному університеті. Службу та медицину було найважче поєднати спочатку. Деякий час знадобився, щоб адаптуватися до умов, колективу, хоча розуміє, що поруч такі самі люди, патріотично налаштовані, свідомі. Кожен має свою професію, у кожного свій вік, але усіх об'єднала одна справа, перемогти ворога.

— Одним з найважливіших завдань бойового медика є домедична допомога, евакуація з поля бою, адже гасло тактичної медицини – правильні дії в правильний час, — каже Богдан. — Це мій край, це моя Батьківщина, тут я народився, тут мій дім. Я не дам ворогу диктувати свої умови.

Кожна хвилинка цінна

За час служби у батальйоні лікарю доводилось евакуйовувати до медичного закладу цивільних людей, побратимів з підрозділу. Найважче, коли доповідають, що є загиблі, а ще є поранені та розумієш, що в тебе лічені хвилини, кожна з якої ціною в життя, додає наш герой.

— На завдання їду не сам, поруч зі мною водій-санітар, фельдшер санінструктор, — проовжує лікар. — Буває ворог обстрілює цивільну інфраструктуру і нам доводиться брати участь в евакуації місцевих мешканців. Траплялися випадки, коли ворог обстрілював цивільні будинки, а бригади швидкої допомоги не могли дістатися до епіцентру подій, наш командир батальйону прийняв рішення допомогти цивільним та провести евакуацію поранених. У складі нашої групи оперативно зібралися, виїхали, евакуйовували поранених та передали лікарям швидкої допомоги, які вже чекали в безпечному місці. Цивільні медики дуже шанобливо відносяться до нас, усі розуміють яку працю робимо з ними разом.

Має мрію

Про плани говорити не береться, але мрію таки має. Після української перемоги хоче працювати лікарем у цивільній лікарні, приносити користь людям. Можливо буде наздоганяти своїх однолітків по медицині, як каже час усе виправить, все наздоженемо.

— Залишатимуся на військовій службі доти, поки не побачу, що нам не загрожує небезпека з боку противника. Лише тоді прийму рішення, щоб повернутися до рідного міста, — каже медик.

У коротку відпустку Богдан вперше потрапив через 11 місяців служби. Сюрпризу не робив, попередив завчасно родину, чекали приїзду батьки та двоє молодших братиків. Накрили святковий стіл, говорили багато, розпитували про умови побуту, про харчування, про обставини які були на фронті. Але насамперед їх цікавило, яким їх Богдан повернувся з війни. Сподівання рідних таки справдилися, побачили що не ушкоджений, радісний, таким як і був рік тому.

Виконувати свою роботу відповідально та не боятися — основне кредо в житті Богдана. Результат досягається лише важкою працею, як і перемога, яку ми обов'язково здобудемо на полі бою.

Нагадаємо, раніше 20 хвилин розповідали історію командира інженерно — саперного взводу на псевдо «Волонтер».

<https://te.20minut.ua/Podii/ne-dam-vorogu-diktuvati-svoyi-umovi-istoriya-molodogo-likarya-ternopil-11789651.html>